

Előfizetési árak:

Évesz évre 12 frt.
Félévre 6
Negyedévre 3
Egy hóra 1
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitiz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek. Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszó-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda

Nagybecskerek.
Ferencz-József-ter.
Bauer-féle ház
Hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételével.

A „harczi“ jelszó.

Budapest, november 22.

Ha valaki még a múlt heti ese-
mények után is, a melyeknek csucs-
pontja a Szapáry-kabinet felváltásában
volt a Wekerle-miniszterium által, két-
kedett, hogy azonnal komolyan hozzá-
látnak az egyháspolitikai helyzet ren-
dezéséhez s azt usque ad finem szo-
rosan keresztülvizsik — az után az
attaque után, melyre a „Magyar Állam“
a napokban kirohant, tisztában kell
lennie, meg kelle bizonyosodnia a
felől, hogy ez ügyben nem lesz több
temporizálás, hanem hivatta lesz a
törvényhozás azonnal és serényen
hozzá fogni a rendezés művéhez.

As ultramontán hirlap kiadta a
„harczi“ jelszót. Elvtársai nevében
elkeseredett, minden fegyverrel vise-
lendő hadat üzen az államnak. Nem-
csak püspöki értekezleteket, egyház-
megyei és tartományi zsinatokat,
hanem választói és népgyűléseket kell
tartani a törvényhozás tagjainak meg-
félemlítése végett, az egyház pedig
használja ne csak a rábeszélő szót a
szószéken, hanem a gyóntatószéket is
és minden sacramentális lelkiismereti,
üdv- és átokszert, a polgári házasság
belépésének az államjogba, alkot-
mányba és társadalmi rendbe, elhári-
tása végett. Meg kell tagadni a tör-
vényesítő keresztelést, a házasság meg-
áldását, a feloldozást, sőt még az
egyházi eltemetést is azoktól, a kik

polgári házasságot kötnek; még csak
az interdictum hiányzik, hogy kiegé-
szíttessék az, a mivel az egyház pokollá
változtathatja a földi életet, ha
haragszik.

Ezzel szemben azon meggyőző-
desnek adunk kifejezést, hogy itt a
„Magyar Állam“ a tulajdon epekiön-
téseit viszi a nyílt piacra Magyaror-
szág katolikus lakosságának emana-
tíói gyanánt, és hogy a vakbuzgó
ujtság ebben sem számos hívőre, sem
számottevő helyeslésre nem talál a
nagy közönségben.

A „valiásháborn“ abban a torz
alában, melyben a „Magyar Állam“
hirdeti. Magyarországon egyszerűen
lehetetlen; ahhoz mindenekelőtt a püs-
pöki kar nagyon nobilis érzelmeiben
és allurejeiben, ahhoz a nemzet törté-
nelmi fejlődése nagyon sok tántorit-
hatlan példáját mutatja fel a hazafias
összetérhetőségnek, az elcigitélet nél-
küli kölcsönös tiszteltetnek katoliku-
sok és akatholikusok közt, ahoz a
száma és értelmessége is igen nagy
az akatholikus elemnek az országban.

Ast is nehéz elhinni, hogy XIII.
Leo, ez a genialis politikus szellem, a
ki a francia püspököket és monar-
chistákat egész tekintélyével usaitotta
a köztársasági alkotmány elismerésére
és a legbensőbb lényében szabadelvű
államkormány rendeleit iránt való
engedelmeességre, erőszakos tények,
vagy azok helyeslése által elidegeni-
teni akarja magától és a kuriától egy

oly ország államhatalmát, minő a
Szent István-korona országáé, Mária
birodalmáé, élén az apostoli király-
lyal.

És Franciaországban nem maga a
kötelező polgári házasság van-e ér-
vényben? Nincs-e érvényben a főkép
katolikus, egy ultramontán klerikális
miniszterium által kormányzott Bel-
giumban? Igazán elhiszi egy okos
ember, hogy komoly ese ben tudná a
kuria a magyar katolikusokat II-od
osztályu hívőkké degradálni egy olyan
intézmény miatt, a mely tulnyomóan
katolikus lakosokkal bíró országok-
ban vitatlanul fennáll? Van e okos
ember, a ki igazán és komolyan hiszi,
még ha a „Magyar Állam“ szerkesz-
tőségének a tagja is, hogy egy pápa,
minő XIII. Leo, erőszakkal repres-
siókra és retorsiókra kényszerítse
Magyarországot, hol a püspökök és
katolikus alapítványok gazdagabban
vannak dotálva, mint az egész vi-
lágban?

Credat Judaeus Appella!

Éppen, mert éles szimatjával meg-
érzi az üde levegőt, tör ki a „Magyar
Állam“-ból a düh kiáltása, bocsaítja
ki dőre harczi jelszavát. De mit sem
fog elérni. A katolikus klérus bi-
zonynyal teljes erővel opponálni fog
a házassági és születési lajstromok
világivá tételének, hisz a fátum inté-
kedéseiben való megnyugvása daczára
sem egyezik bele még a khalifa sem,
oly ténybe, mely birtokát csökkenti;

A „TORONTÁL“ TÁRCZAJA.

Megúnva.

S azt mondja, terhes neki légen
A szeretetnek aggódo szava,
Az ölelő kar reszketése,
A szív lemondó sóhaja.

Óh unja a szárny lebbenését,
A mely borítja útain.
Unott az elfojtott lehelet,
Mely örökdió láz álmain.

Unott, unott feloldozásom,
Unott a szörnyű fájdalom,
Mely vért a elszoritja szívem,
S a melytől feljajdul dalom!

Unott szívem, mely hő szerelmét
Elébe tartja süntelen,
Mint korcsijét zord éjj viharok
As utas, bolygva tengeren.

Ne und szívem, nem tart sokáig,
Nem már, én áldott gyilkosom!
Hü árnyékok sötét unalmát
Majd elveszítéd síromon!

A sors-hullám hajótörötten
Még e csöndes partomra vet,
S a sirnál (igy van es megírva,
Hívod még az unott nevet.

Ott sírasz, ott átkozod magad, ki
Még bánod akkor vétkeid,
És én megozatom véled a sirt,
Mint volt megozotva éitem, itt.

Oda lehivlak s megpihenhetsz
A sírban is — oldalamon
S én örök álmunk némaságát
Soha, soha meg nem unom!

G.

A három testvér.

— Catulle Mendés. —

I.

Szerencsétlen volt Matakín királynak
mind a három fia: apjukat megfosztották
trónjától s ők hajlék nélkül maradtak. Éj-
szaka is künn kelle caavarogniok.

Bizony kegyetlen sors volt es az elké-
nyestetett királyfiaknak.

— Es már rettenetes! kiáltott fel a leg-
idősebb, megölöm magamat!

— Én is! mondta a másik. A harmadik
hallgatott. Jó fiu volt, sohse panaszkodott.
Nappal a virágokat bámulta, éjszaka a
csillagokat.

Királyfi korában se szeretett sok szót
szaporítani. Volt egy király fuvolája; azzal
a madarak dalát utánosta. De a rossz em-
berek széttörték az ő fuvoláját is.

— Ha meggondolom — szólt az idősebb
— hogy mindenünk odavesztettük. —

— Ha eszembe jutnak a pompás, fényes
bálók, a szép nők meztelen vállakkal, pi-
czike labáikkal . . .

— Széttépi szívemet a kétségbeesés!
— Könnyeim kiegetik szememet!
— De én találtam egy módot, mely el-
felejteti velünk a jelen nyomorát.

— Mondd hamar mi az?
— Menjünk be a korcsmába. Urak pa-
rasztok isznak, miud csak isznak, ha feledni
akrnak.

— Igen, de nincs pénzünk? Mivel fiset-
jük ki a számlánkat?

A kabátom zsebében ráakadtam két
drága gyöngyre. As egyiket elisszuk, a
másikat megtartjuk későbbre.

Jól van, megyek.
Elmentek a korcsmába.

A harmadik fiu pedig a virágokat bá-
multa, míg csak le nem ment a nap. An-
után pedig a csillagokat nézte és összetört
furulyájáról álmodosott.

II.

Mind a két gyöngy nagyon értékes volt
egy szidé boltos drága pénzen vette meg
őket.

Aine bement a faluba, onnan a városba
és ivott mindenféle bort, a mi csak létezik
a világon. Poharában habosított a bordói, jo-
hannisbergi, lacrimae cristi, madeira, tokaji,
széval mindenféle bires bor, a minek csak
a nevét hallotta valaha.

mint tegye a pápa, az egyház, a katolikus klérus? De ha egyszer intézkedett az állam az ő souverainitásában, akkor következik az ismeretes — tolerari posse.

Az állam pedig intézkedni fog. A közvélemény a házassági jog államosítását akarja, különben a korona nem adta volna beleegyezését. A képviselőházban, — és ezt teljes bizonynyal tudjuk, — 9/10. többséggel fog az illető törvény keresztülmenni, és győzni fog a főrendiházban is. Ha a főrendiház a törvényjavaslatot elvetné egyszer, másodszor is eléje fog terjeszteni. És ha még ekkor is elvetné, a mi igen valószínűtlen, az esetre létezik nálunk a törvényerővel bíró azon usus, mely szerint harmadszorra az országgyűlés mind a két háznak egy közös ülésében történik a szavazás, — mint a koronaörök választásánál, — és az így létrejött többség adja véglegesen döntő votumot. A korona szankciója kételyen kívül áll.

Am kezdjék meg harci akciójukat azok, kik a „Magyar Állam“ mögött állnak, ha összeegyeztethetőnek tartják azt a hazafiassággal, Magyarország megerősödésének szükségével; de vigyázzanak, mert hajótörést fognak szenvedni. A magyar politikailag sokkal érettebb, sokkal okosabb, sokkal lovagiasabb türelme-sebb, hogysen a visszavonás, a polgárháboru eszközétül adja oda magát.

A királyi kéziratok. A hivatalos lap keddi száma közli Ő Felségének kéziratait, a melyeknek elsőjében gróf Szapáry Gyula mentetik föl: est tegnapi távirataink közt szösz szerint hoztuk. A Wekerle miniszterelnök s az új kabinet tagjainak kinevezetéséről szóló legfelsőbb kéziratok így hangzanak:

Mindig részeg volt s köpeny és kalap nélkül dülöngözött az utcákon.

As öcsöce, Cadet, pedig a nőkben találta vigaszát.

Ha meglátott egy szép nőt, nem tágitott az oldal mellől addig, míg meg nem vallotta neki szerelmét.

Igy volt azután a szöke, barna, vörös, kéaszemű, fekete szemű; messze földön nem volt ember, a kit annyi nő szeretett volna, — mint ő.

Hanem azért nem voltak boldogok, sem Aine, sem Cadet. Azon vették észre magukat egy reggel, hogy keserűen csalódtak.

Nem találtak meg a feledést többé sem a borban, sem az ölelésben és csókban.

III.

Azután visszatértek az elhagyott ösvényre. Meglepetve látták, hogy öcsöcsük ott állt egy virágzó fa alatt; boldegan mosolygott, szeméből tulvilági lény ragyogott.

— Te nem szenvedsz? — kérdezték bátyjai.

— Nem.

Ea mosolygott.

— Mit tettél hát, hogy ilyen könnyen elfelejtetted a gyalázatot, a veszteséget, életet és mindent?

— Azt tettem, amit ti: megrészegedtem. Meg a csalogány dalától, a pázsit zöldségétől, a virágok illatától.

— Ah! se nem a bor túsától, se nem a csók mézétől részegedtél így meg hát.

A gyermek folytatta.

— Minden reggel illatot iszom a róssák ből, a melyek e kis csermely partján nyilnak s este iszom a csillagok sugarának fényéből: ez az én részegségem.

Kedves dr. Wekerle! Önt ezennel magyar miniszterelnökkommé kinevezem és a miniszterium alakítása iránti javaslatait elvárom.

Kelt Bécsben, 1892. évi november hó 17-én.

Ferencz József, s. k.

Gróf Szapáry Gyula, s. k.

Magyar miniszterelnökköm előterjesztése folytán honvédelmi miniszteremmé báró Fejérváry Gézát, vallás- és közoktatásügyi miniszteremmé gróf Csáky Albert, igazságügyminiszteremmé Smilágyi Dezsőt, horvát-szlavon-dalmátországi társanélküli miniszteremmé Josipovich Imrét, földmivelési miniszteremmé gróf Bethlen Andrást, kereskedelmi miniszteremmé Lukács Bélát újólag kinevezem, illetőleg ez eddig is viselt állásukban megerősítem; szomszédos körüli miniszteremmé gróf Tisza Lajos országgyűlési képviselőt, belügyminiszteremmé pedig Hieronymi Károlyt, az állami számvevőszék elnökét — ez utóbbi állásától való egyidejű felmentése mellett — eszennel kinevezem, és a pénzügyminiszterium vezetésével előterjesztő magyar miniszterelnökkömet bízom meg.

Az illetőkhöz intézett kézirataimat tovább intézkedés végett idezárom.

Kelt Bécsben, 1892. évi november hó 19-én.

Ferencz József, s. k.

Wekerle Sándor, s. k.

Ezután következnek a miniszterekhez külön-külön intézett királyi kéziratok.

A német trónbeszéd. II. Vilmos német császár tegnap nyitotta meg Berlinben a birodalmi gyűlést. A trónbeszéd a lefolyt ülészek eseményeit sok tekintetben kedvezőknek mondja. „Azon barátságos viszony mellett, — folytatja a trónbeszéd — melyben az összes hatalmakkal állunk és azon tudatban, hogy a közös célra való törekvés közben a jövőben is a velünk szövetséges államok elismerése méltó és hathatós támogatásában fogunk részeseülni, szabad reménylenem, hogy Németország azon békés törekvésben, hogy ideális és gazdasági érdekeit fejlessze, nem fog megzavartatni. Mindamellott a többi európai államok haderejének fejlesztése komoly, sőt parancsoló köteleességünké teszi, hogy a magunk részéről is a birodalom védképességének tovább fejlesztésén hathatós eszközökkel dolgozzunk.“ A véd kötelezettség kipróbált elvének keresztülvitelének céljából a szövetséges kormányok ajánlják egy törvényjavaslat elfogadását, mely a hadsereg békeleltetésének erejét újól szabályozza, egyuttal lehetővé teszi haderőnk teljes kihasználását. Ama törekvésben, hogy e terhek lehetőleg könnyíttessenek, a szolgálati kötelezettség a hadseregben a katonailag megengedhetőnek elismert határig korlátoztatik. Kijelenti továbbá a trónbeszéd, hogy tekintettel azon igényekre, melyeket a hadi intézményeink fejlesztésére célzó javaslat s az azzal kapcsolatos adó törvényjavaslatok a birodalmi gyűlés munkarejére nézve támasztanak, a költségvetésen kívül csak oly javaslatok fognak határozathozatal végett előterjeszteni, melyeknek elintézése különösen sürgős.

Apróságok.

(Egész ember. — Polgár és nagyurak — A fáklyászeno. — Massaryk. — A mérnök-belügyér.)

Wekerle elmondotta programját. Es volt a hadüzenet.

Apponyi, Eötvös és Ugron meg támadták. Ez volt a támadás.

Wekerle felelt és es volt a — győzelem.

A főrendiház nagyurai etikett kérdés miatt leczkéstették meg a polgár-minisztert. Megváratta a nagyurakat, a kik e miatt késve mehettek ebédelni — Palkovicshoz. Sohase legyen nagyobb baja Wekerle miniszternek.

Wekerle majd az állami törvények könyvével viszonzsa, a mit neki gróf Zichy Nándor olvasott fel az „illemtanból“.

No meg a kis kátéből, a mi szintén igen hasznos könyv, de a politikában (kivált egy pénzügyminiszterrel szemben) nem elég az — üdvösségre.

A fényes fáklyászenéből fogja tapasztalni az ellenzék, hogy a polgárság nem ad semmit arra a rosszakaratú fogadtatásra, melyben az ellenzék részesítette Wekerlét.

Annál fényesebb lesz, minél inkább igyekeztek a főváros polgárságát a fáklyászenéről lebeszélni.

A nemzeti párt majd felhasználhatja egykor — ha alkalma nyílik — fáklyáihoz azt a szurkot, a melyet a kormányra jutás mellett fejtetett ki.

Egyelőre azonban a fáklyászeno ösmagyaros kitüntetéséből jut a fény s a seno Wekerlének, a füst — az az ellenzéknek marad.

Mindketten kiveszik a réssüket — egy füst alatt...

Massaryk ifju cseh ur is kétségbe vonja Bécsben állami önállásunkat.

Esen egészen idegen hangzásu név viselőjének is csak azt feleljük a régi vármegye nyelvén, hogy: „Tectam et sartram constitutionem debemus.“

Az egykori szolgabíró miniszter pompásan kormányozta a mérnököket. (Baross.)

Már a reciprocitás kedvéért is úgy kell lenni, hogy a mérnök kitünő miniszterök lesz a szolgabíráknak. (Hieronymi.) (—)

HIREK.

— Rónay Jenő főispán ma este Budapestre utazik, hogy tisztelgessen Wekerle Sándor miniszterelnöknél, valamint a kormány több tagjainál.

— Torontálmegye rendkívüli közgyűlése. Torontálmegye törvényhatósági bizottsága, a legutóbbi közgyűlés óta befolyt tárgyak elintézése céljából, december hó 3-ikán rendkívüli közgyűlést tart. E közgyűlésen fognak az egyes bizottságok hiányzó tagsági helyei is betöltetni.

— A főjegyzői állás. Lapunk tegnapi vezércikkére vonatkozólag vettük az alábbi sorokat lapunk egy barátjától:

T. szerkesztő ur!

Becsés lapjában olvastam, hogy a vármegye főjegyzőjének gazdag embernek kell lennie, mert különben így meg úgy megy tönkre.

Engedje meg, hogy erre néhány szóval reflektáljak.

A vármegyei főjegyző nincsen ugyan valami dusan javadalmasva, de van mégis annyi fizetése és mellékjáruléka, hogy abból tisztességesen megélhet, különösen napjainkban, midőn a főjegyzőtől vajmi kevés reprezentálást követelnek. No azután a főjegyzői lakás nem is 10 szoba, hanem csak 7 és emlékszem jól, hogy jelenlegi főispánunk, mint főjegyző, abból is csak 4-et butorosott be, a nélkül, hogy e miatt megszólták volna. Ezt a kis kiigazítást azért tartottam szükségesnek, hogy rámutassak arra, miszerint se a vármegye, se a társadalom nem kíván tulköltekezést a tisztviselőktől, ki-ki élhet tőlünk úgy, a mint anyagi helyzete megengedi. Sokat jártam a vármegye

házába, de mindig azt tapasztaltam, hogy a ki tul költsékes, az maga az oka. Lehet a főjegyző nem gazdag ember is, csak legyen eszes, jellemes és szorgalmas. Ez kell.

Egy olvasó.
— **Vizsgálat Krsztics polgármester ellen.** Néhány fővárosi lap amúgy is elég szenszációsan feldolgozott híret még a következő érdekes részlettel toldja meg:

A polgármester az előtt két héttel Budapestre utazott és magával vitte a város 620,000 forint értékű regále kártalanítási kötvényeit, eladás végett, mert a város így határozta, de a polgármester csak 500,000 frt készpénzt hozott haza, melyet minden előleges elszámolás nélkül a pénztáratokba tett, a még hiányzó 120,000 frtos kötvényt pedig állítólag devinkulálás végett a miniszteriumban hagyta. A városban híre jár, hogy ez a számadás nem tiszta.

Es magyarul annyit jelent, s mi biztosak vagyunk benne, hogy a levelező ezt akarta gaz cséljai megvalósítására a lapokban kürtölni: hogy a polgármester a hiányzó 120 ezer forintot elikkasztotta. Nos hát a vizsgálat folyamán kiderült, hogy ez ügy is teljesen rendben van. 500 ezer forint a helybeli pénztáratokban gyümölcsözőleg van elhelyesve, mint az hason esetekben történni szokott, a hiányzó 120 ezer forint-ról pedig a miniszteri elismervény bizonyítja, hogy azt nemcsak „állítólag“ hagyta a polgármester ott devinkulálás végett.

Nem tudunk büntetést, melylyel elég keményen lehetne sújtani az oly kvalifikálatlan egyént, ki hasonló gaz cinizmussal gárol más ember becsületében. — Krsztics polgármester különben már ágyon kívül fogadja a város minden osztályu és nemzetiségű lakosaiból érkező nagyszámu látogatóit.

— **Fehértemplom monográfiája.** Fehértemplom r. t. város képv. testülete elhatározta, hogy az 1895. évi milleniumi kiállításra megírattja és kiállítja a város monográfiáját.

— **Ötven éves orvosi jubileum.** Reiner József dr. nyugalmazott törvényszéki orvos és Temes megye tb. főorvosa, ki hosszabb ideig Nagybecskerekben is élt és itt is köztisztviselőben állt, hétfőn ünnepelte Temesvárott orvosi jubileumát. A közkedveltségű öreg orvost igen megtisztelő óvácziókban részesítették ez alkalomból.

— **Az országos vörös-kereszt-egylet torontálmezei választmánya által Nagybecskerekben föntartott, f. é. 24 én megnyitott két leveleskönyvhöz bezárólag f. hó 20-ikig 3180 adag leves és 1—1 drb kenyér lett kiosztva.** Hogy mennyivel járul hetenként ezen ételkiosztáshoz Deutsch Zsigmondné uró, már e lapban ki lett mutatva. Ezen fölül ajándékozott Eckstein Vilmos ur 25 kiló fehér babot és egy zsák sárga babot. Továbbá a választmány által kibocsátott 2 dik számu gyűjtőben, mely Mencer Lipót egyleti gazdánál fekszik, adakostak: Pleitz Ferencs Pál czég 2 frt, Jarmatzky Sándorné 2 frt, Mencer Lipótné 2 frt, Kálmán Gizella 1 frt, Kovács Mór 2 frt, Kurländer Julia 5 frt, Brachfeld Géza 3 frt, Mencer Izidor dr.-né 6 frt, Krsztics János 5 frt

— **Figyelmeztetés a kocsmárosoknak.** Figyelmeztetjük a bor és sör kimerésével foglalkozó vendéglősöket, hogy az esetre, ha a jövő 1893. évben folytatni akarják az italmérést, az iránt legkésőbb f. é. november hó 30-ig a kir. pénzügyigazgatósághoz folyamodni tartoznak. A kérvényhez melléklendő a többek közt a folyamodó erkölcsi bizonyítványa is.

— **A beodrai népkönyvtár-egyesület a szegény sorsu tanulók fölségélyezésére Beodrán, e hó 20-án, jótékonycélu gyermek szinelőadást rendezett** Zsabadits Jakab vendéglősön, melyet e cséla nevezett vendéglős ingyen engedett át. Az ünnepély — írja levelezőnk — minden tekintetben sikerültnek mondható, a mennyiben a szereplő gyermekek valamennyien derekasan

megállták helyüket s a szakadó eső daczára osztálykülönbség nélkül szép számmal megjelent közönség tetszését teljesen megnyerték. Különösen elismerés illeti Liska Ferencz urat, a helybeli községi iskola derék tanítóját, ki egyuttal a népkönyvtár-egyesület könyvtárnoka. Liska dr. lankadatlan ügybuzgalommal törekedett arra, hogy sok oldalú tennivalója mellett növendékeivel oly sikeresen oldotta meg feladatát. A különben csekély anyagi eszközökkel rendelkező népkönyvtár-egyesület egyébiránt két évi fennállása óta már ismételtelen bebizonyította életképességét aszntal, hogy a magyaros szellemű művelődés terjesztésén s a társasági élet fejlesztésén kívül minden alkalmat megragad, hogy tehetségéhez képest a szegény sorsu gyermekek nyomorán könnyítsen. A műkedvelő előadók tisata jövedelme 20 frt 34 kr. volt.

— **Csizmadia és szerkesztő.** Hogy a sajtó némelykor milyen kritikát kénytelen eltűrni, arra nézve egyik szaklapban a következő humoros jelenetet olvassuk: Egy szerkesztőnél megjelenik egy ember, a ki magát mint A. cipéss mutatja be és miután kényelmesen elhelyeskedett egy karoszekében, így kezd: „Az ön lapja sok javításra szorul. Több helyi hírt kellene közölnie, a „Vegyesek“-et nagyobb betűkkel kellene nyomtatni, több eredeti távirat kellene, főleg pedig jobb nyomás és erősebb papír volna kívánatos. Az anyag nem elég terjedelmesen van feldolgozva; azonkívül a lap nagyon drága és helytelen álláspontot foglal el a szidőkérdéssel szemben. Mindent mint jó barát mondom önnek. Nem vagyok ugyan a lapnak előfizetője, de olvasni szoktam egyik barátomnál; minthogy pedig egy hírlap nyilvános vállalat, azt hiszem, jogom van bírálatot mondani róla. Én sohasem haragszom a jó tanácsért, sőt köszönettel fogadom. „Bírálatának rendkívül örülök, — feleli a szerkesztő. — Régen tudom ugyan, hogy nem vagyok tökéletes, de hibáimat és gyöngéimet még soha senki sem tárta föl előttem ilyen világosan. Múd nélkül le vagyok önnek kötelezve.“ A becsületes cipésmester elégedetten távozott a szerkesztőségéből. Másnap, a mint éppen a munkánál ült, beállított hozzá a szerkesztő és így szólította őt meg: „Azért jöttem, hogy önt némely hibára figyelmeztessem. A bőr, a melyet feldolgoz, nagyon rossz; a cipők talpa tulságos vékony és a varrás nem elég erős. Az is határosottan hiba, hogy a sarkak silány anyagból készülnek. — Mindenki panaszkodik a cipői ellen és a mellett ön halatlan árakat követel. — Mint barátja mondom ezt, mert a javát akarom. — Nem értek ugyan jobban a cipésmesterséghez, mint ön az njságosináláshoz, de érdeklődöm ön iránt, mert oly szives volt...“ A szerkesztő nem fejezhette be a mondatot és menekült, miközben ár, kalapács, kaptafa és egyéb szerzsám röpült utána. A derék cipésmester pedig megfogadta, hogy nem ereszt be a boltjába több ilyen hülyét, a ki őt a mesterségére akarja megtanítani.

— **Halálozások.** Jens Christian Hostrup dán költő Kopenhágában tegnap délelőtt meghalt. — Sacher, a híres bécsi vendéglős, szintén elhunyt.

— **Mindenféle. Nedvesség elleni védekezés.** A közegészség ápolására alakult német társaság havi ülésében a lakásbigena egyik kérdésével is foglalkozott. Orth tanár megfigyeléseket közölt, melyeket ő oly házakban tett, melyeknek szomszéditkén új építmények emeltettek. Ez esetekben mindannyiszor kitűnt, akár a házokban akár szabadon állanak is azok, hogy miután a szomszédos új építmény készen

volt, az új építményhez legközelebb fekvő falak át voltak nedvesítve. Az új építmény megszáradásánál a szabadabb levő viznek egy része a régebbi szomszédház falába hatol az illető lakók kárára. E károkat Orth tanár rendőri szabályrendelettel véli megszüntethetni. Ha a régi és új épület határos falait kátrány bevonattal, vagy tetőcsirizzel elválasztjuk, ezáltal a nedvesség áthatolása megakadályozható volna.

*
Jégvágás villa mosság segítségével. Canad északi partjain, ahol nagyban foglalkoznak a jég beszerzésével, a jövő téli évszakban új eljárást fognak alkalmazni a jég vágásra; e cséla aczélsodronyokat akarnak használni, melyek a dinamok árama által izzásba hozatnak.

*
A kutya s lord. Egy hóbertos lord elment egy párisi szelencze-gyároshoz és így szólott:
„Egy szelenczét akarok csináltatni, amelyen rajta legyen kastélyom képe.“

„Ez lehetséges, Mylord, csak méltóttassék ide adni kastélyának rajzát.“

„De a kapu előtt egy kutyaólnak kell lenni, mely előtt a kutyaólnak les.“

„Lehet ez is, Mylord.“

„Igen ám, de ugy kell készítenie, hogy a kutya bemenjen az óiba, ha valaki ránéz és csak akkor szabad kijönnie, ha őt nem nézik.“

A szelencze-gyáros meglepetve nézett a lordra, de aztán megjegyzte:

„Lehet ez is, de már nem olyan könnyen megy a dolog és sok pénzbe kerül.“

„Bármennyibe!“

„Ezer tallérba!“

„Jól van; legyen ezer tallér.“

„Négy hét múlva el fogom készíteni a szelenczét.“

„Számítok rá!“

Négy hét múlva csakugyan elkészült a szelencze és a lord kezébe vevén, nézegette: „Íme itt van kastélyom, előtte a kutyaólnak, de a kutya, a kutya hol van?“

„Hisz uraságod azt mondta, hogy a kutya menjen be az óiba, ha nézik.“

„Az igaz.“

„Es csak akkor szabad neki előjönni, ha nem nézik.“

„Ugy van!“

„Íme, a kutya bemászott, mivel ránézett; tegye a zsebébe a szelenczét és a kutya ismét kijön.“

A lord egy darabig gondolkodott és aztán így felelt:

„Önök csakugyan igaza van.“ Ezzel megnyugodva, kifizette az ezer tallért.

Törvényszéki csarnok.

A közuti vasutak felelőssége. A budapesti kir. táblát érdekes polgári pör foglalkoztatta e napokban, melyet az első tanácsban Trux Hugó bíró referált. Arról van szó, hogy ugyanazzal a felelősséggel tartoznak a lóvonatu vasutak, mint a gőzmozdonyu vaspályák és hogy alkalmazható-e amazokra is az 1874. XVIII. t. cz., mely a kártérítés tekintetében inteszkedik. A kérdést, milyennel magyar bíróság még nem foglalkozott, a budapesti törvényszék a fővárosi kösuti vaspálya társaság hátrányára döntötte el a következő alkalomból: Kohn Jakab napszámost harmadéve halálra gárolta egy lóvonatu kocsi, ám mivel kiderült, hogy a kocsist nem terheli gondatlanság, a büntető bíróság megszüntette a büntető eljárást. Erre az elhalt özvegye kártérítési pört indított a társaság ellen és keresetét az 1874. XVIII. t. czikkre alapította, a mely a rendes perjogi elvekkkel ellentétben a bizonyítás kötelezettségét a „vaspályatársaságokra“ háritja azt illetőleg, hogy a szerencsétlenséget nem az ő hibája okozta. A pör során a társaság tagadta, hogy e törvény, mely „vaspályákról“ szól, „lóvonatu“ vasutakra is alkalmazható lenne, de a törvényszék megállapította és Kohnénak élte fogytáig, esetleg csak férjhezmeneteléig havi 15 frt tartásdíjat ítelt meg.

Színház.

* A színház köréből. Mint értesülünk, a társulat, hogy a beállott nehéz helyzetből némileg kibontakozzék még 3 előadást szándékosik rendezni; holnap az igazgató felgyógyulta utáni felléptével „Egy milliót egy szalmakalapért“ című rendkívül mulattató francia bohózat, szombaton „A babatündér“ látványos ballet és némajáték, és vasárnap az utolsó előadás tartatik; nem bocsátkozunk felesleges ajánlatásokba, de hisszük és reméljük, hogy városunk műértő és műpartoló lakosai ez utolsó három előadást, melyet a társulat nagy anyagi veszteségeinek némi kárpótlására rendez, humanusan és lelkesen pártolni fogja és alkalmat nyújt a társulatnak arra,

4
 hogy tisztességesen válhasson és bucsuzhas-
 son körünkől.

* **Színház.** Szarvasi ur, Deréki társu-
 latának titkára, a következő sorok
 közlésére kér fel bennünket: „Azon
 ismerősöktől, a kiktől hirtelen szükségessé
 vált elutazásom miatt személyesen nem
 bucsuztam el, ez uton mondok szívből jövő
 istenhözadót! Szarvasi Sándor.”

* **A debreczeni színházat** Tiszai Dezső,
 jelenleg Kassán működő igazgatónk, adta
 ki a városi színházi bizottság a jövő szini
 évadra.

A kézcsoók.

(Elmfutás.)

A csók a rajongó, igaz szerelem czéljának öntu-
 datlan kifejezése. A mikor lázban ég az arc, heve-
 sen lüktet a vér, tombolva dobog a szív, elhomályosul
 a szem s a két szerető lélek egymáshoz simul; meg-
 születik a csók, titokban akaratlanul... édesen,
 észbontón, fájón, keservesen.

Amaz az öröm, a boldogság gyönyöre, emez a fáj-
 dalom, a válás szomorú záloga.

Csak hogy kevés embernek adatott az a mennyei
 élvezet, hogy a csók valódi örömeit élvezhesse, hogy
 fájdalmaiban gyógyító irként tapadjon szívére. Mert
 a csók az ibolyának is szerényebb. A külvilág elől
 menekszik a szerelemnek e szerény virága. Arnyas
 erdő, lágyan sutogó cserjék, a félhomályban derengő
 boudoir: ott születik, ott él a csók.

Sok szem, vagy a társaság számúzi kebe-
 léből a csókot, de csak azért, hogy más alakban
 magához emelje s létjogot biztosítson neki. Ez a
 kézcsoók.

A tisztelettel párosult bizalom egyik nyilvánulása
 ez, melynek leple alatt sokszor égő szerelem égő
 tüze emésztí a szívet. Ki ne vette volna ke-
 zébe valaha imádjottjának bársony kacsóját, ki
 ne lehetett volna arra egy égő csókot, melynek min-
 den atomja a szerelem varázsa, a földi boldogság
 ajtaja!

De hajh! Egyről megelégedtünk, a divatról.
 Mert van ám a kézcsoóknak is divaja. De még
 milyen.

Ime néhány mutatóvány.
 A kézcsoók — mondja egy szellemes barátnőm —
 az udvariasság tulengése, természetesen ismeretlenek
 között. Az én szalonomban a kézcsoókat nem tűröm.
 Ne nevessem. Nem azért, mert sárga keztyűket vise-
 lek, s mert sok ügyetlen ajak nyomát emlékül kell
 rinnem, hanem mert már a nagy társaságban maga a
 gyakori kézfogás világos paraszt szokás. Azután nézze,
 különbséget kell tennem ismerős és kevésbé ismerős
 között. Az ismerősnek oda nyujtom kezemet s ugyan-
 akkor megtagadjam ezt a kevésbé ismerősnek? Vagyis
 egy és ugyanazon tényre előnyt nyujtsak és sértsek?
 Hát ez illem?

Szomoruan fejet hajtottam. Beláttam, hogy
 igaza van. S ez időtől kezdve soh-sém csókolok
 kezete — udvariasságból: hanem igenis: tisztelet-
 ből (ez a grade de dameoknak szól) és — szere-
 lemből.

Ne tessék félteni kedves feleségeiket tisztelt férjes
 urak, nem minden kézcsoók a szerelem csókja.

A divat tehát az, hogy kezét nem szabad csókolni
 akkor, ha látják, de jól esik a tiltott kézcsoók — a
 szerelem előpostájaként.

A tisztelet kézcsoókja, a fanyar, hideg ajk érintése.
 Félig lassan meghajtott fő, félig fölfelé emelt kéz
 együttes műve ez, melynek tárgya a kézfej, az ujjak
 alatti ötszög kellő közepé

Inkább lehet, mint csók, inkább érintés, mint
 ajktapadás. S a czuppantás... shoking!

Milyen élvezet azonban a titkos kézcsoók! A bájos
 leányka keze idegesen átfutja a zongora elefántesont
 billentyűt, elfut a kéz a legmagasabb C-ig, oda, a
 hol a lovagja epedő szemekkel zsákmányul ejté a
 kacsót és egy édes csókot csókol reszkető ujjaira.
 A vér gyors ütemben száguld át a szíven a megcsó-
 kolt ujjhegyig, onnan vissza a szívébe, az agyba s ott
 a gyönyör reszkető érzetét szüli meg. A zongorából
 kihalni látszik a hang és egy hosszú, több ütemű
 nyugvás áll be, a melybe a szív összes hangjai bele-
 szólnak — halhatatlanul

Ime, a fantázia úgy elragadja az embert, hogy
 megtörtéteket vél sejtteni, meg nem törtéteket felelt.
 Édes képzeltetés!

Lássuk tehát a szerető szívek többi kézcsoókjait.

Ragyogó táncvizsgálom. Zajos est. Tánczó párok.
 A férfi ábrándosan tekint táncosnője szeméibe. A
 szem bájos pillantása boldogító mosolyt csal mindkét
 ifju alak ajkaira. A zene mind gyorsabb ütembe
 megy át, a tánczó pár vére hevesebben kering...
 az ifju ajka önfelédten megérinti a vállára tett kéz
 kipirult izmait.

Egy pillanat az egész. Fölcsodák mindkettő
 Ez a kézcsoók a legnagyobb nyilvánosság daczára
 is titkon tett — szerelmi vallomás!

Táviratok.

A képviselőházból.

(A képviselőház ülése nov. 23-án.)

Budapest, nov. 23. (A Torontál“
 eredeti távirata.) A képviselő-
 háznak ma épp oly érdekes mint

zajos ülése volt, melyben Wekerle
 első nagy szónoki diadalát aratta mint
 miniszterelnök.

A miniszterelnök betérjlesztette az
 indemnitási törvényjavaslatot, mely
 nagyobb vitát keltett.

Elsőnek felszólalt Helfy Ignác,
 ki nagy hatással beszélt és viharos
 tetszés között kijelentette, hogy a
 pápának nem szabad befolyást en-
 gedni a magyar parlament műkö-
 désére.

Tódor József (Csik-Karczfalva
 szabadalvüparti képviselője) óriási zaj
 között tiltakozik mint pap az efféle
 kijelentések ellen.

Utána szót emelt Horánszky
 Nándor, azt az indítványt téve, hogy
 legjobb lesz Tódor kifakadásai felett
 napirendre térni. Áttérve a tárgyra,
 megtámadja Szilágyit, azt mondván,
 hogy az új kabinetben csak a régi
 aera megújulását látja.

Wekerle miniszterelnök ritka
 sikerrel vágta vissza Horánszky táma-
 dásait. Beszédjében egyszersmind vé-
 delmére kel Csáky és Szilágyi minisz-
 tereknek. Tiltakozik mindennemű
 titkos befolyások ellen. Dörgő éljenzés
 és taps között kijelenti, hogy ő első
 sorban magyar politikát követ.
 Elveit keresztül fogja vinni, de ha
 még sem lenne rá képes, le fogja
 tenni a zászlót, a mely alatt eddig
 küzdött. A miniszterelnök beszédjét
 percekig tartó taps követte.

Szilágyi Dezső igazságügyi mi-
 niszter súlyos érvekkel visszavágja
 Horánszky támadásait. (Élénk éljen-
 zés).

Várady Károly (gödöllői kerület
 függetlenségi párti képviselője) inter-
 pellált a muzeumi sikkasztás tár-
 gyában.

Csáky Albiu gróf nyomban felelt
 neki. Szigorú vizsgálatot indított, mely-
 nek eredményéről a Háznak be fog
 számolni.

Károlyi Gábor ismert interpel-
 lációja a Tisza-féle palota ügyében
 ssombatra halasztott.

Elnök az ülést délután fél 3 órakor
 bezárja.

A pápa Magyarország ellen.

Budapest, nov. 23. (A „Torontál“
 eredeti távirata.) A pápa lapja,
 a „Moniteur de Rom“ legutóbbi szá-
 mában hevesen megtámadja Wekerle
 lét és Magyarországot. A lap kijelenti,
 hogy a kulturharcz, melyet Wekerle
 nyilatkozatai jeleznek, nem ijeszti
 vissza az egyházat attól, hogy tegye
 azt, a mi szükséges lesz.

A tanárok Csáky miniszternél.

Budapest, november 22. (A „Torontál“
 eredeti távirata.) Gróf Csáky Albin vallás-
 és közoktatásügyi miniszternél ma az orsz.
 középiskolai tanáregye-ületnek mintegy 40
 tagból álló küldöttsége tisztelettel, kijelent
 vén, hogy újból való kineveztetése alkalmá-
 val rokonszenvüket fejezik ki reformjai
 iránt. Gróf Csáky miniszter igen melegen
 köszönte meg a tanárok figyelmét.

Tisztelgés gróf Tisza Lajosnál.

Budapest, november 22. (A „Torontál“
 eredeti távirata.) Tisza Lajos gróf
 Ő Felsége személye körüli miniszterhez ma
 az új országház végrehajtó bizott-
 sága, mint elnökének, ünnepias módon
 gratulált kineveztetéséért. A bizottság nagy
 ülésteremben gyült össze, a hol a belépő
 minisztert éljenzéssel fogadták. Ezután dr.
 Várady Gábor intézett a miniszterhez
 lelkes szavakat, melyeket a miniszter meg-
 köszönve, kijelenté, hogy mai állásában is
 teljes odaadással fog megfelelni az elnöki
 tisztének

Osztrák ház Budapesten.

Budapest, november 22. (A „Torontál“
 eredeti távirata.) Bécsből távirják, hogy
 a költségvetési bizottság az osztrák dele-
 gáció budapesti házának fel-
 építésére kért 100.000 frtot, az ifju csehek
 és a német nemzeti pártiak szavazatai elle-
 nében megszavaztak.

A Panama ügy.

Budapest, november 23. (A „To-
 rontál“ eredeti távirata.) Páris-
 ból jelentik: A Panama botrányok
 mind nagyobb mérvet öltenek. Most
 már sürűn emlegetik, hogy Reinach
 megmérgezte magát, sőt a radikális
 lapok azt állítják, hogy meggyilkol-
 ták. A parlamenti bizottság, mely az
 ügyben el fog járni, már megválasz-
 tatott.

Behanzin elesett.

Budapest, nov. 22. (A „Torontál“
 eredeti távirata.) A francia csapa-
 tok küzdelem nélkül bevonul-
 tak Abomeyba. Behanzin király
 elmenekült; nem tudják, vajjon alatt-
 valói követni fogják e, vagy a francziákhoz
 csatlakoznak.

Közgazdaság.

Délutáni tőzsde.

Budapest, nov. 22. (A „Torontál“
 eredeti távirata.)

Gabna:

Buza tavaszra 7.52—54.

Buza őszre 7.64—66.

Tengeri máj.—jun 4.86—88.

Zab tavaszra 5.52—54.

Sertés vásár.

— A budapest-kőbányai sertéskereske-
 delmi csarnok távirata, november hó 22.
 (A „Torontál“ eredeti távirata.) Hizott
 sertés árak: I. Magyar elsőrendű:
 Öreg nehéz (páronként 400 klggrammon felüli
 sulyban) 41—42 krig. Öreg közép (pá-
 ronként 300—400 klg. sulyban) ———
 kr. Fialat nehéz (páronként 320 klg. sulyban)
 felüli sulyban 43.5—44 krig. Fialat közép
 (pkint 251—300 klg. sulyban) 44—44.5
 krig. Fialat könnyű (páronként 250 klg. sulyban)
 terjedő sulyban) 44—45 krig. II. Ma-
 gyar szedett: Nehéz (pkint 280 klg. sulyban)
 felüli sulyban) 41—42 kr. Közép (pá-
 ronként 220—280 klg. sulyban) 42—42.5
 krig. Könnyű (páronként 220 kilogrammig
 terjedő sulyban) 42—43.5 krig. — Szer-
 biai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban)
 42—43 krig. Közép (pkint 220—260 klg.
 sulyban) 42—43 krig. Könnyű (pkint
 220 klg. terjedő sulyban) 41.5—42.5 krig.
 Sertés létszám 1892. november hó 20-án
 volt készlet 114960 drb. 1892. nov. 21-én
 felhajtott 2957 darab. — 1892. no-
 vember 21 dikén elszállított 4293 darab.
 1892. november 22-én maradt készletben
 113614 drb. — A hizottsertés üzlet-
 irányzata: változatlan.

REGÉNY-CSARNOK.

Az emberi fenevad.

(La bête humaine.)

Regény.

— Irtó: Zola Emil. —
HATODIK FEJEZET.

(46-ik folytatás.)

A mint Jacques, megnyugodva, hogy az asszony szerencsésen távozott, a nyugvó helyre akart menni, nem kevésbé volt meglepetve, midőn Pecqueuxbe ütközött, a ki káromkodva igazgatta ruháit.

— Mi az, öreg?

— Ne is beszéljen róla! Ezek a fickók felébresztették Sauvagnat. Hallotta, hogy én nővérenél vagyok és ingben kirohant, úgy, hogy a milyen gyorsan csak tehettem, kellett kiugranom az ablakon.

E közben hallható volt egy „megrend-szabályozott“ nő zokogása és egy férfi „jókívánságai“ ugyanezen hölgyhöz intözve

— En ő, most az ugyancsak a hátán mázskál a kezével a nővérenek. Philomene már 33 éves, de azért éppen úgy kapja az „intéseket“, mintha fiatal leány volna. Ez nagyon rossz, de nem elegyedem bele, mert hát csak mégis a fivére neki.

— Azt hittem, hogy ő megtűri őnt — mondá Jacques — sőt azt véltem, hogy bosszankodnék, ha ön mással kezdene viszonyt.

— An ember soha se tudja, hogyan van Sauvagnatval. Sokszor észre sem látszik venni engem, de másszor megveri Philomenet, mint az előbb is hallhatta ön. En nek dacára szereti nővérét és inkább lemondana bármiről, sem mint megválna tőle; csak azt kívánna, hogy jól viselje magát Menyörgöttét, azt hiszem, ma ugyancsak kikapta a porcióját.

A saj elmult és zokogásba ment át. A két férfi eltávozott. Tízpercz múlva mélyen aludtak egymás közelében a kis szobában, melynek egész butorzata 4 ágyból, 4 szék-ből és 1 asztalból állott, melyen egy csín mosdótál tónolt.

Jacques és Severine az egyes találkozásuknál végigélveztek a szerelem minden édjét. An eső azonban soha sem védte őket úgy, mint az első éjjel. Pedig a csillaggal és holdvilágfényvel telített éj kellemetlen volt nekik. A legmélyebb árnyékok kutatták, a legsűrűbb zugokat. Az augusztusi és szeptemberi idő volt a legkedvezőbb, de az októberi hideg sem rémitette vissza őket a légyottoktól. Jacques már az első napon könyörgött neki, hogy szeretné őt birni az ő kis hálószobájában, de Severine nem merete ott megigérni, mert félt a folyosóbeli kómeztől. De egy reggel, midőn Jacques nála regelizett és férjének oda lenn kellett maradnia, mert az állomáson kellett lenni, annyira bízelt neki, Severine hagyta magát a hálószobájába vite ni. Itt aztán egészen elfeledkeztek magukról. Severine nem tiltakozott többé Ezután minden csütörtökön este és vasárnap eljött Jacques, ilyenkor a szomszédság miatt alig mertek lélekszeni. De e miatt még edesebbek lettek a találkozások, új kedveskedéseket találtak fel. De azért a külső légyottokkal sem hagytak fel, s még a szusz decemberben is felkeresték egymást.

Már négy hó óta élt így Severine és Jacques mindig növekedő szenvedélyvel. Szívök most élte gyermekkorát, az ártatlan első szerelmet. És soha többé Jacquesnek eszébe nem jutott gyilkolási mániája. Tehát kihalt volna belőle az emberi fenevad? Jacques néha gondolt arra a gyilkosságra, mit a vonaton látott, de óvakodott, arról beszélni, míg ellenben Severine szenvedni látott azért, hogy azt kedvesének még el nem mondta.

Roubaud ez idő alatt kissé megsoványodott; míg feleség napról-napra vidámabb lett, ő annál öregebb és mogorvább lön. Ez alatt a négy hó alatt — mint nejeinek mondá — nagyon megváltozott. Még mindig erősen szorongatta Jacques késeit, meghívta őt magához és őrtült, ha magánál láthatá. De es nem elégítette ki őt, unta magát a

háznál és sokszor alig nyelte le az utolsó falatot, már is leszaladt az állomásra, friss levegőt akart szívni, társalogni tisztársai-val, mialatt nejét magaráhagyta. Többször felkereste a „Napoleon sírja“ hoz czimezett kávéházat, hol a rendőrbiztossal Cauche urral találkozott. Keveset ivott, csak egy pohárka rumot; de bizonyos szenvedélyt érzett a játék iránt, mely eddig soha sem volt meg nála. Egészen bele élte magát és mindenről megfeledkezett, ha a kártya kezében volt és egy vég nélkülinek látszó piket pártit elveszített. Egy pártit szász souban játszottak. A játék sokáig tartott és gyakran történt, hogy Roubaud 2-4 óra kor ment haza. Neje korántsem tett neki ezért szeme hányást, hogy általan hasa jött. A kártyázásban bihetetlen balszerencséje volt, úgy, hogy adósságba verte magát.

Egy este nyílt kitérés történt Severine és Roubaud között. Még nem gyűlölte az asszony, de már ellenszenves volt neki a közeliéte: érekte, hogy ez az ember terhe az ő életének és hogy nélküle nyugalmas életet élne. Éppen ezért csöpp lekiismeretet se csinált belőle, hogy őt megcsalja.

Nem-e ő volt oka mindennek és nem-e ő husta abba a veszélybe? Abban az elválasztásban, mely közöttük lassankint létesült, mindenik a maga módja szerint keresett vigasztalást: Roubaud játszott és Severine szeretőt tartott. Miért ne? Csak egy bosszantotta őt, hogy t. i. Roubaud játéka anyagi zavart okozott a háznál, mert mióta 100 souban játszott egy pártit, a „Napoleon sírjához“ czimezett kávéházban, a pénz legnagyobb része odavándorolt, úgy, hogy sokszor a mosónőt sem tudta kifizetni. Mindenféle apróságokat, toilette-szereket nélkülöznie kellett. Egy este nagy házi háboru tört ki egy pár czipő miatt, melyre Severinének szüksége volt.

Roubaud egy darab kenyeret akart levágni, azonban nem találta a kést és így elővette a szekrényből azt a kést, melylyel a gyilkosságot elkövette. Ránézett a feleségére, mialatt az a czipőre szükséges 10 frankot kérte tőle, mert — ugymond — neki nincs és nem tud honnan teremteni. Folytonosan követelte a 10 frankot, amas pedig folytonosan megtagadta azt. Erre Severine oda mutatott a padlat azon helyére, hol az elnök pénze volt elrejtve és azt mondta, hogy ha nincs pénze, ott talál. Neki pénz kell akárhonnán. Roubaud nagyon elhalványodott és visszajette a kést a szekrénybe, a honnan kivette. Egy pillanatra azt hitte Severine, hogy azt a kést belé üti, mert Roubaud reszketett s astán ki nyilatkozta, hogy inkább levágja egyik kezét, semhogy hozzá nyuljon ahhoz a pénzhez. Majd ismét megmozdította ökleit s felő volt, hogy agyonüti feleségét s meg is mondta neki, hogy megteszi ezt, ha a rejtetek tetejét eltávolítja és ha csak egy centimet is elvesz abból a pénzből.

Soha! soha ahhoz a pénzhez hozzá nem nyul, legyen az örökre eltemetve. Reszketett a gondolattól is, hogy hozzá nyuljon. Inkább jöjjön a nyomor, az éhen halás. Nem is beszéltek többé róla, még akkor sem, midőn a legnagyobb zavarban voltak. Hogy lábukat arra a helyre ne tegyék, képesek voltak inkább kerülni tenni.

Másik összekocczanásuk a la Croix de maufraisi ház végett történt. Miért is nem adták el azt a házat? Többször irtak már Misardnak, de az mindig csak azt felelte, hogy nincs vevő; a termett gyümölcs már el volt adva, de az ára szóra sem volt érdemes.

A házaspár ezután csendesen élt, de később újra megeredtek a villogások közöttük. E villongások folytán életök kezdett pokollá változni.

A körülmények bámulatos találkozására folytán Roubaud visszatetsző viselkedése csak növekedett. A pletykának és fecsegésnek egész orkánja vonult végig a folyosón. Philomene szakított Lebleu asszonnyal, mert a lány egy már megdöglött tyukot vásárolt be neki. De a szakítás valódi oka az volt, hogy Philomene közeledett Severinehez.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskerekli vasutvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.	3512	3514	3502
	v. v.	v. v.	sz. v.
	I.II.III. osztály		
Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
Temesvár "	9.50	11.30	4.00
Nagy-Kikinda "	3.05	4.05	7.20
Karlova "	4.08	4.46	8.04
Beodra "	4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs "	5.38	5.38	9.02
Kumán "	6.08	5.56	9.22
Melencze "	6.40	6.15	9.42
Ellemér "	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek "	7.33	6.57	10.18
Versecz "	érk.	11.59	—

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.	3501	3511	3518
	sz. v.	v. v.	v. v.
	I.II.III. osztály		
Nagy-Becskek ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér "	6.08	12.21	7.44
Melencze "	6.30	12.51	8.14
Kumán "	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs "	7.11	1.49	9.13
Beodra "	7.45	2.29	10.04
Karlova "	7.56	2.42	10.23
Nagy-Kikinda "	8.36	3.30	11.13
Temesvár "	—	5.20	4.34
Budapest "	1.30	—	7.10

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasutak vonalain

Versecz—Nagy-Becskek.	3647	3601	3611
	v. v.	sz. v.	v. v.
	I.II.III. o.		
Versecz ind.	—	—	12.00
Versecz-Rét "	5.50	—	2.20
*Temes-Paulis "	5.57	—	2.25
Bethlen-Tanya "	6.03	—	2.32
*Szivattyutelep "	6.11	—	2.43
*Loudon-Tanya "	6.23	—	2.58
Nagy-Margita "	6.29	—	3.04
Zichyfalva "	6.37	—	3.13
Györgyháza "	6.49	—	3.25
Szécsénfalva "	7.01	—	3.46
*Ó-Lécz "	7.16	—	3.57
Kanak "	7.34	—	4.07
Bóka "	7.39	—	4.13
Szécsány "	7.49	—	4.38
Versecz ind.	8.00	—	4.52
Párdány l. alul.	—	—	—
Szécsány ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa "	4.27	8.24	5.34
*Lajosmajor "	4.41	8.37	5.57
*Pusztá-Kenderes "	4.50	8.43	5.46
Lázárföld "	5.07	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart "	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek "	—	—	6.35
Nagy-Kikinda "	—	—	6.35
Budapest "	8.36	—	11.13
Temesvár "	1.20	—	7.10
Versecz ind.	—	—	4.24

Nagy-Becskek—Versecz.	3602	3612
	sz. v.	v. v.
	1., 2., 3. o.	
Budapest ind.	6.30	—
Temesvár "	9.50	—
Nagy-Becskek "	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart "	8.22	4.10
Lázárföld "	8.50	4.43
*Pusztá-Kenderes "	8.56	4.51
*Lajosmajor "	9.2	4.59
Szárcsa "	9.18	5.23
Szécsány "	9.29	5.38
Szécsány ind.	9.44	5.53
Bóka "	9.57	6.08
Kanak "	10.14	6.28
*Ó-Lécz "	10.28	6.40
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy "	10.32	6.57
Györgyháza "	10.42	7.11
Zichyfalva "	10.54	7.36
Nagy-Margita "	11.09	7.55
*Loudon-Tanya "	11.18	8.04
*Szivattyutelep "	11.26	8.15
Bethlen-Tanya "	11.39	8.27
*Temes-Paulis "	11.47	8.37
Versecz-Rét "	11.55	8.46
Versecz ind.	11.59	8.56
Temesvár "	3.16	—

Szécsány—Párdány.	3702	3712
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Szécsány ind.	9.34	5.48
Módos "	9.56	6.15
*Fény "	10.07	6.27
Párdány ind.	10.18	6.38

Párdány—Szécsány.	3713	3711
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Párdány ind.	7.00	3.50
*Fény "	7.12	4.03
Módos "	7.27	4.18
Szécsány ind.	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óru 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételeesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

8984. kig. szám 1892.

(560 - 1.1)

Pályázati hirdetés.

Ó-Bessenyő községénél 400 frt évi fizetés mellett egy végrehajtói állás rendszeresítettén, erre ezennel pályázatot hirdettek.

Miután a végrehajtónak irnoki teendőket is kell végeznie, akik valamely községben már irnoki minőségben működtek előnyben részesülnek.

A folyamodó minőségét igazoló bizonyítványokkal felszerelt pályázati kérvényüket f. évi december hó 15-ig a nagyszentmiklósi főszolgabíróhoz nyújtandók be. Nagyszentmiklós, 1892. évi november hó 17-én.

Jankó, főszolgabíró.

SOMOGYI VILMOS katonai előkészítő iskolája.

Budapest, Deák-Ferencz-utca, 14. sz.

1. Egyéves önkéntességre előkészítő tanfolyam: oly ifjak számára, kik középiskolát nem végeztek.

2. Katonai reáliskola:

oly ifjak számára, kik a m. kir. Ludovika akadémia, vagy a cs. és kir. kadetiskola I., II., III. osztályába a felvételi vizsgára előkészülni óhajtanak. Ezen ifjak bármily gyengék legyenek is a belépéskor kitűnő előmenetelért kezeskedem, és tökéletesen megtanulnak németül.

Tartalékos és tiszt tanfolyam.

Bővebb felvilágosítás irodámban. (Budapesten, Deák-Ferencz-utca, 14. sz.) esetleg program által szerezhető.

Somogyi Vilmos,
igazgató tanár.

(538-6.6)

4792. kig. sz. 1892.

(553-3.3)

Pályázati hirdetés.

Szerbszentmárton községében évi 360 frt készpénz-fizetéssel rendszeresített községi irnoki állás folyó évi

december hó 6-án d. e. 9 órakor Szerbszentmárton községében választás útján lévén betöltendő, felhívottnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy minőségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket a választást megelőző nap déli 12 órájáig alólírott hivatalhoz juttassák.

Párdány, 1892. évi november hó 14-én.

A párdányi járás főszolgabírói hivatala.

1232. kig. sz. 1892.

(558-3.1)

Hirdetés.

Rudolfsnad község képviselőtestületének törvényhatóságilag jóváhagyott határozata folytán az egész külterület a meglévő telekkönyvi térképek alapján parcellánként felmérendő lévén, felhívottnak mindazok, kik ezen munkálat keresztülvitelét vállalkozni szándékoznak, miszerint ajánlataikat az alólírott előjárásnál 15 nap alatt nyújtják be.

A részletes feltételek a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Rudolfsnad, 1892. évi november hó 17-én.

Wagner,
bíró.

Kirchner,
jegyző.

Cholera ellen

az elismert legtisztább és legjobb alkalikus tartalmu

KRONDORFI SAVANYUVIZ

mely minden fűszerkereskedésben és vendéglőben kapható, ajánlatos.

Főraktár Nagybecskereken:

Schnitzler Lipót.

Magyarországi főraktár:

Bauer Lajos és testvére,

Budapest V., Arany-János-utca 9. sz.

11565. tlkvi szám 1892.

(559 - 1.1)

Árverési hirdetés kivonat.

A módosi kir. járásbírósa mint tlkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Momir Józsa végrehajtást szenvedett elleni 246 frt 81 kr. tőke, ennek 1890. október hó 4. napjától számítandó 6% kamatai, 11 frt 70 kr. eddigi, ugy 10 frt jelenleg megállapított árverés-kérsi költség iránti végrehajtási ügyében a módosi kir. járásbírósa területéhez tartozó a módosi 201. sz. tlkvyben felvett 559. öi. sz. házra, udvarra és kertre 400 frt kikiáltási árral Momir György utóajánlata folytán az árverést elrendeli és annak fogantatására határnapul 1892. évi november hó 26-ik napjának d. e. 10 óráját ezen telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében az alábbi feltételek mellett kitzüzi.

1. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár 308 frt 55 kron alól azonban az ingatlan eladatni nem fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékát, vagyis 40 frtot az árverés megkezdése előtt készpénzben, vagy 1881:60. tcz. 40 §-ában megjelölt árfolyamán és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kel. I. M. R. 8. §. óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban kiküldött kezéhez letenni, avagy 1881:60. tcz. 17. §. előirt a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Módoson a kir. jbróság tlkönyvi osztályától, 1892. évi október hó 15.

Dr. Forgách, kir. aljbíró.

A KOLERA

járvány alkalmával a

MOHAI

ÁGNES

FORRAS

hazánk ezen kitűnő szénsavtartalmu dus savanyuvizünket, mely számos előkelő budapesti orvostanár urak által javalva van, mint asztali vizet óvszerül a nagyérdemű közönségnek a legmelegebben ajánljuk (544-6.1)

a forrásigazgatóság.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

H i r d e t é s e k

felvételnek

e lap kiadóhivatalában

Uri-utca 276-4. sz. alatt.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.